

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ח.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

הוא דמאי למכתב לפניה גאולתו לרבות שזה כסף לענין פדיון

אף שוה כסף נמי דקייץ אמר רב יוסף מנא
אמינא לה דתניא ^אמכסף מקנתו בכסף הוא
נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים האי תבואה
וכלים היכי דמי אילמא דלא מקנו בהו כלל
^בישיב גאולתו אמר רחמנא ^גלרבות שוה
כסף בכסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי
איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי^ד אלא לאו
דאית בהו שוה פרוטה כיין אפי' קיצי' לאו
^האודיך ה"ק בתורת כסף הוא נקנה ואין נקנה
בתורת תבואה וכלים ומאי ניתנו חליפין
וילרב נחמן ^ודאמר פירות לא עבדי חליפין
מאי איכא למימר אלא לעולם דלית בהו שוה
פרוטה ודקאמרת מאי איריא תבואה וכלים
אפי' כסף נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא
כסף דאי אית ביה שוה פרוטה אין אי לא
לא אבל תבואה וכלים אימא ^זמרמקרבא
גמרא נתייהו גמר ומקני נפשיה קא משמע לן
הנה רב יוסף מנא אמינא לה דתניא וישיב לה

אָפּ שוה בכף דריין. האַ דאָמירן לקמן (דף יג.) האָהאָ גזר'ה דקדש גזוּר'ה אַלדור'י יחיד בר שמי'ה בר חיי'ה וקאָ מעיין דאָ אַי אַמ'ה דאָ שוה פּרוּט'ה אַין אַי לֹא אַל גלגור'ה דומ'ה דלֹא קוּט'ה יוסף: **וּמֵאֵי** יגוּהוּ חַיִּיפִין. אַין עבד עבד'ה גב'ה בְּחַלְפִין בְּחַלְפִין דְּמֵה שְׁהוּה קוּט'ה) בְּכַסֵּף נִפְקָא לֵן מֵחַיִּי קִירָה עֲבָד'ה מִקְנֵתוּהוּ קִנְיָהוּ (דף יד.) אַלֵּל עֲבָד'ה כְּנַעֲנִי נִקְנָהוּ (ל) בְּחַלְפִין: **דְּמֵהוּ** "צַפִּי" הַשְּׁלוּהוּ וַיִּטֵּן (דף טו.) גְּבִי שָׁקֵל שוֹמֵהוּ וְשֹׁדֵל דֵּה אִמְרֵה לֵה קִי הֵיא וקִנְיָה נִפְשָׁהוּ וַיִּשְׁמַע עֲבָד'ה דְּהֵיא לֵי כְּלִי שֶׁל מִקְנֵה לֵה עֵשֶׂה וְלֹא כְּלִים אֲבָל בְּכָלִי שֶׁל קוּט'ה קִנְיָה וּמִתּוֹרֵהוּ חַלְפִין שִׁמְעֵה וְלֹא מִתּוֹרֵהוּ עֲבָד'ה וְכִי פִירֵשׁ רַבֵּינֵי מִנְהַל שִׁסִּי: **מִנְהַל** אִמְרָה אֵי רַבֵּינֵי עֵזֶה וְהַ לְיִשְׁרָאֵל קִמְלָהוּ מִיֵּינֵי רַבֵּינֵי:

ר' כהנא שקל סודרא בפדיון הבן
משמע הכא דרב כהנא היה
בבית וימיה דנפוקו אלו עזרין (וסמסין
דף מע.) משמע דלא היה כהן דקאמר
אי לא דנסיבי כהנא לא גלאו וי"ל
דמרי רב כהנא הו"י אי נמי וי"ל
דנשניל אשמו (מילין) לוקח דלאשכחן
בפרק הרוצח (מילין) ק"ג.) רב
כהנא אבל בשניל אשמו!

ויבין דמפרוק ביה אקטיוו נמי מקנה
צדיקה דכחיה גאולתו ומסכף מקתו:
ויבין דלא קייץ לל. וה"ק ואינו נקנה
בתבואה וכלים אלא א"כ דאמר דמיה:
בתורות כסף וכו'. בתורות דמים הוא
נקנה בין שנתנין עליו כסף בין שזה
בסכף בתורת דמים אקני ולא בתורת
החליפין סדרך לעשות תבואה
ועלים כלים שנאמר (רות ד') שלף איש
ואינו ותבואה נמי דמיא (שם) כל
דבר: ולרב נתנן דאמר. בפרק הזהב
פירי לא עבדי חליפין אס נתן תבואה
בתורת חליפין כמו סודר לקנות בהן
תבואה או שום דבר החליפין לא קנו
הואיל כל דבר מפרש ליה: והכל נקנה
במנועל השמא ליכא למימר תורת
התבואה וכלים היינו חליפין מאי איכא
למימר: אלא לעולם. ואינו נקנה
בתבואה וכלים דקאמר גדליה בזה
שום פרוטה: **מקרה הנאסיסו.**
והמתנין ליתות מהם: לפדיון בני.

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם עוד רבות בשנים
לפידוק ישיב גאלחו
מכסף מקנתו:
ויקרא כה נא

מוסף רש"י

פירות לא עבדי
חליפין. כל דבר שאני כלי
ואפילו שזה הדנה (ב"מ
מח.) ומשום דפרי שמימי
נקט פרי (לקמן ב"מ.)
כאומר מעבשיר. על
מנה כן וכך (ב"מ ס"ג.)
דינר רע. שאני יולא כי
אם על ידי הרכק ולא דמי
לדבר שאנו נחשט שאני יולא
כלל (רש"י י"ד.)

מוסף תוספות

מפרש: **השאה במנה סהס**. מנה
 ליה ידיכויס לחזור כל זמן שלא קבלה
 ליה כולה: **במנה לו**. ונמלה חקרו
 והשתא לא קבלה כולה מביעי' דמי
 הדרא: **מונה והולך שאני**. ואפי"ג
 ואמר במנה סהס כיון דחשיבה מנה
 והולך דעתא אכולה אכל כי לא נתן
 לה לא אלא דער קבילה ודאי לאן
 קדושו קבליה ועל זמנא שטיילס:
דאיספסח ביני וזוי. ולא הכירה זו
 ממחילה שהיה מעורר ביניהם: **יינו**
יידר של נחשם. ואמאי ממקודשת:
 מנה

לא הוּוּ קידושין רב אשי א
אי דידעה ביה הא סברה
זוזי האי דינר רע היכי דמי
הדחק: אמר רבא אמר רב

הן כיון דקיס"ל דרמס"ל שמה מחנה ובעלים מכוחו חזרון וזוכין בהם אבל היכא דמעיקרא ציית תנינה של תורה דנזוה"כ שיתן הפרדה לכהן ה' שלמים. ה. והא דר"א אצטרף לאשמעינן זי דינא לתור והאי דינא לתור. רשכ"א. ו. ודלווא ע"מ שאיתן לך מנה קמרה. שם.

[illegible]

כִּי אָמַר לֵה בִמְנָה זֶה וּנְמַלֵּא חֶסֶד לֵךְ
חֲלוּ הַקְדוּשִׁין וְיִפֹּף הַשְּׁהִלָּה לֹא מֵהֵיכָל
שֶׁהֵי לֹא סִמְכָה דַּעְתָּה לִשְׁלֹמֹתוֹ אֵלֶּה
לִמְנֶה שְׁמֵרָהּ לֵה וְהֵי הוּא חֶסֶד:
מִנֶּה

חֲרוֹן הַרְשוּת בִּידוֹ יִהְיֶה כִּבְמֵי עֶסְקִין דָּאִמֵּר בִּמְנֶה
יִרְשָׁא בִמְנֶה סָתֵם דְּקָא תִּנִּי סִיפָא אִמֵּר לֵה הַחֲקָדְשִׁי
חֶסֶד דִּינֵר אִו דִּינֵר שֶׁל נַחֲשֶׁת אִינֵה מְקוֹדֶשֶׁת יִדִּינֵר
חֲלִיף אִפֵּי אִינֵה וְסִיפָא דָּאִמֵּר בִּמְנֶה זֶה וּפְרוּשִׁי קָא
לְחֻזֵּי דִּינֵר בְּכִינֵה הָאֲחֵרוֹן הַרְשוּת בִּידוֹ כִּינֵד כְּגוֹן
יִנִּי מִסְתַּבְּרָה דִּאי סִ"ד יִרְשָׁא בִמְנֶה סָתֵם הַשְּׁתָּא
יִוִּשִׁי בִמְנֶה זֶה מִיבְעִיָּא אִי מִשּׁוּם הָא לֹא אִידִיָּא תִנָּא
יִלֵּא תִאֲמֹר יִרְשָׁא בִמְנֶה זֶה אֲבָל בִּמְנֶה סָתֵם הוּוּ
בִמְנֶה זֶה מְכַלֵּל דִּרְשָׁא בִמְנֶה סָתֵם וְאִפִּילוּ הֵכִי
וְדַעְתָּה אֲבוּלִיָּה הֵיא דִינֵר שֶׁל נַחֲשֶׁת הֵיכִי דְּמִי
יִנִּי יִנְהִילִיה בְּלִילִיָּא אִי נִמִּי דִּאֲשַׁתְּכַח לִיה כִּינִי
דִּי שֶׁל נַחֲשֶׁת אִמֵּר רַב פִּפְא כְּגוֹן דְּנִפְקִי עַל יְדֵי
לִי בִמְנֶה וְהֵינִי לֵה מִשְׁכּוֹן עֲלִיה אִינֵה מְקוֹדֶשֶׁת
מִנֶּה

[illegible]

נ א מ"י ק"ב מל"ב
 ענדרס הל' א וכל' א
 (ו'סל' א) ק' טושי' י"ד
 ק' ר"ב ט"י י"ן:
ק ב' מ"י מל"ב מל"ב
 כנדרס הלס' א קמ'
 עקן קמ' טושי' י"ד
 קמ' ט"י ט"ס ק'
כ ג' מ"י מ"י מל"ס
 אשוט הלס' א
 טושי' אש"ט קמ' ט'
 ט"ס י':
ד ר' מ"י מ"י א' הלס'
 א' ו'פ' א' ו'מ' ו'
 ומתלס' הלס' א קמ' ט'
 מ' טושי' אש"ט ק' ר'
 ט"ס י':
ה א' ו' ר' מ"י מ"י מ"י
 מל"ס אשוט הלס'
 א קמ' עקן מ' ט'
 אש"ט ק' ט' ט"ס י':
ו מ"י מ"י מל"ב
 אשוט הלס' א
 קמ' ט' טושי' א' ט"ס
 ט"ס י':

גליון הש"ס
גמ' סבבא מקנתו בבבא
היא נקנת. ע"ל יד ע"ב
סדרה מזכר עלמו:

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כיצד לאמר
לה במנה ו' ינמלא:
(ב) ד"ה במנה וכו' חסר
דינר השתא:

הנחות הנר"א

[א] נמ' כגון רב ברא
הנבירא רבא הוא. נ"ב
וידע למהולי אכל כייע לא
כי הא דמר בר רב אשי סי'
כיה גירסת דה"ה ודמנ"ס
ומספרים לענין שאין זו
משום אונאה (ועמ"ס רעיו
כיו"ד סי' שיה סק ח):
[ב] תוס' ד"ה ומאי סי'
עבר בעניי נקרא. נ"ב
יקום עמלו:

תות' ר"י תות'

[illegible]